

Становище на Комитета на регионите относно „Приносът на политиката на сближаване за стратегията „Европа 2020““

(2011/C 15/03)

ЗАКЛЮЧЕНИЯ НА КОМИТЕТА НА РЕГИОНИТЕ

- Комитетът на регионите трябва да бъде включен по структуриран начин – включително и чрез използването на резултатите от платформата за наблюдение „Европа 2020“ – в по-нататъшното прилагане на стратегията „Европа 2020“. Наред с това в годишния доклад на Комисията за пролетната среща на върха следва да се предвиди *специална глава, посветена на включването на местните и регионалните власти* в прилагането на стратегията;
- политиката на сближаване трябва и занапред да бъде насочена към целите на залегналото в Договора за ЕС икономическо, социално и териториално сближаване, по-конкретно посредством намаляването на неравенството между нивата на развитие на различните региони и изостаналостта на най-неблагодетелстваните региони. При това условие политиката на сближаване ще допринесе активно за прилагането на целите на стратегията „Европа 2020“;
- единствено посредством хоризонтален подход на политиката на сближаване може да се гарантира, че всички региони в Европейския съюз ще имат възможност да се включат активно в прилагането на стратегията „Европа 2020“;
- това може да стане чрез *Териториален пакт с регионалните и местните власти*, в който на равнището на европейските институции да се определи участието на местните и регионалните власти в осъществяването на стратегията „Европа 2020“ и да се отправи препоръка за териториални пактове, които на равнището на държавите-членки биха дали възможност за структурирано участие на местните и регионалните власти според съответните им компетенции.

Главен докладчик:	д-р Michael Schneider, държавен секретар по федерални и европейски въпроси представител на федерална провинция Саксония-Анхалт в германския Бундесрат (DE/ЕНП)
Отправен документ:	Сезиране от белгийското председателство

I. ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

Уводни бележки

1. отбелязва, че с внасянето на съобщението на Европейската комисия и със заключенията на Европейския съвет относно стратегията „Европа 2020“ бяха взети важни решения за бъдещата насоченост на политиките на ЕС към насърчаване на устойчив растеж, иновации и заетост;

2. подчертава, че в хода на последвалите дискусии европейските институции се договориха за основни цели и приоритетни области на действие, за които през следващите месеци трябва да се положи основа чрез водещи инициативи и законодателни предложения;

3. посочва, че особено значение има включването и активното участие на местните и регионалните власти в по-нататъшното развитие на стратегията, както и засилването на тяхната роля в прилагането;

4. отбелязва във връзка с това, че един от ключовете за успеха на стратегията „Европа 2020“ е целенасоченото използване на потенциала и ресурсите на местните и регионалните власти;

5. подчертава значителния принос, който политиката на сближаване на ЕС може да даде за прилагането на стратегията „Европа 2020“;

6. поради това приветства факта, че белгийското председателство на Съвета на ЕС поиска Комитетът на регионите да изготви становище относно бъдещата роля на политиката на сближаване за прилагане на стратегията „Европа 2020“;

7. напомня, че през последните години Комитетът на регионите се занимава активно с насочеността на Лисабонската стратегия и участието на местните и регионалните власти в нейното прилагане, а също така даде своя принос по въпроса за бъдещата насоченост на стратегията „Европа 2020“;

8. препраща във връзка с това по-специално към следните документи:

— Бялата книга на Комитета на регионите за многостепенното управление ⁽¹⁾, в която по отношение на териториалното

⁽¹⁾ Бяла книга на Комитета на регионите за многостепенното управление, Cdr 89/2009 fin.

сближаване се призовава за последователното включване на местните и регионалните власти в секторните политики на ЕС,

— становището относно „Бъдещето на Лисабонската стратегия след 2010 г.“ ⁽²⁾, в което се отбелязва, че новата стратегия следва да се изгражда на основата на съществуващите структури за партньорство,

— становището относно „Бъдещето на политиката на сближаване“ ⁽³⁾, в което се призовава политиката на сближаване да продължи и в бъдеще да бъде централен стълб на процеса на европейска интеграция;

Цели: „Европа 2020“ и сближаването се обуславят взаимно

9. подчертава, че изходна точка за оценка на бъдещата роля на политиката на сближаване за прилагане на стратегията „Европа 2020“ трябва да бъдат правното основание в договорите и целите на различните политики на ЕС;

10. отбелязва във връзка с това, че приносът на политиката на сближаване за прилагане на стратегията „Европа 2020“ трябва да отразява определената в член 174 от ДФЕС цел, както и хоризонталната цел за икономическо, социално и териториално сближаване, въведена с Договора от Лисабон в член 3 от Договора за Европейския съюз;

11. посочва, че целта на политиката на сближаване е да се укрепи икономическото, социалното и териториалното сближаване, за да се насърчи хармоничното развитие на Съюза като цяло и да се намалят различията в степента на изоставане в развитието на отделните региони, както и степента на изоставане на най-неблагоприятните региони. Във връзка с това специално внимание трябва да бъде отделено на селските райони, на районите, засегнати от неблагоприятни икономически условия или на зоните, в които протича индустриален преход, както и на регионите, които са засегнати от сериозни и постоянни неблагоприятни природни или демографски условия, като най-северните региони с много ниска гъстота на населението и островните, трансграничните и планинските региони. Освен това Комитетът на регионите припомня посочените в проучването „Европа 2020“ предизвикателства пред регионите в ЕС, включително пред регионите, разположени до външните граници на ЕС, както и градските райони, чиито периферни зони често са в положение на нарастваща разруха и социално и икономическо обедняване; счита също, че в съответствие с член 349 от ДФЕС най-отдалечените райони трябва да бъдат обхванати при прилагането на стратегията „Европа 2020“;

⁽²⁾ Становище на Комитета на регионите относно „Бъдещето на Лисабонската стратегия след 2010 г.“, Cdr 25/2009 fin.

⁽³⁾ Прогнозно становище на Комитета на регионите относно „Бъдещето на политиката на сближаване“, Cdr 210/2009 fin.

12. отбелязва, че структурните фондове на ЕС допринесоха значително за прилагането на предходната Лисабонска стратегия, но изразява съжаление, че местните и регионалните власти бяха много слабо ангажирани в изпълнението;

13. поради това подкрепя заключенията на Европейския съвет от 17 юни 2010 г., в които се подчертава значението на насърчаването на икономическото, социалното и териториалното сближаване, както и на изграждането на инфраструктура, за да се допринесе за успеха на стратегията „Европа 2020“, но изразява съжаление, че в тези заключения се демонстрира малко „чувствителност“ по териториалните аспекти;

14. препраща към заключението на доклада на г-н Кок относно незачитането на местните и регионалните власти при прилагането на Лисабонската стратегия и извежда оттам необходимостта за създаване на добри предпоставки за успешно прилагане на стратегията „Европа 2020“ чрез активно участие на властите по места;

15. поради това разглежда следните аспекти като особено важни предпоставки за успех при прилагането на стратегията „Европа 2020“:

— включването на местните и регионалните власти трябва да става на ранен етап и да е всеобхватно, за да могат участниците да се идентифицират с целите, съдържанието и мерките на стратегията „Европа 2020“;

— стратегията „Европа 2020“ трябва да мобилизира потенциала за развитие на всички местни и регионални власти;

— изградената по-скоро на тематичен принцип стратегия „Европа 2020“ трябва да бъде свързана с хоризонталния подход на политиката на сближаване, за да се постигне всеобхватно участие и цялостно въздействие сред всички местни и регионални власти;

16. предупреждава, обаче, политиката на сближаване да не бъде административно натоварвана в още по-голяма степен чрез въвеждането на допълнителни задължения за докладване, които надхвърлят съществуващите сега процедури;

17. подчертава, че и занапред в центъра на политиката на сближаване трябва да бъдат поставени гъвкави и адаптирани към местните и регионалните условия стратегии, които допринасят за постигане на целите на стратегията „Европа 2020“, като дават отговор на извънредно различните потребности във връзка с развитието на местните и регионалните власти по места;

18. още веднъж твърдо се противопоставя на предложението на Европейската комисия, направено в нейното съобщение от 12 май 2010 г. относно укрепване на икономическото управление, да се спират средствата от структурните фондове в рамките на процедурата при прекомерен дефицит и препраща към своята резолюция от 10 юни 2010 г. ⁽⁴⁾;

⁽⁴⁾ Позиция на Комитета на регионите, изразена в неговата резолюция от 10 юни 2010 г. (CdR 175/2010, параграф 12).

19. припомня, че политиката на сближаване е в тясна връзка и с услугите от общ интерес, доколкото двете политики участват хоризонтално в укрепването на вътрешния пазар и в сближаването в Европа. Поради това смята, че на услугите от общ интерес, които са определящ фактор за интелигентен, устойчив и приобщаващ растеж, би трябвало да се придаде повече значимост в стратегията „Европа 2020“. Както се препоръчва в доклада на г-н Monti за нова стратегия за вътрешния пазар (май 2010 г.) именно финансирането на инфраструктурите за услугите от общ интерес и услугите за социално приобщаване би трябвало да бъде политическата цел на бъдещата стратегия за растеж на Европейския съюз;

20. счита, че започването на необходимите структурни реформи в Европа, включително и на институциите на ЕС, с цел укрепване на устойчивия растеж, иновациите и заетостта, представлява основна задача и значителна добавена стойност на стратегията „Европа 2020“. Тези структурни реформи са от голямо значение и за успешното прилагане на политиката на сближаване;

21. отхвърля мерките за ограничаване на приоритетите за използване на структурните фондове до установените в рамките на стратегията „Европа 2020“ структурни пречки, когато те не съответстват същевременно и на целите на политиката на сближаване (поставяне на условия във връзка със съдържанието им);

22. вижда обаче в рамките на партньорски диалог с местните и регионалните власти, който трябва да започне на ранен етап преди следващия период на планиране на структурните фондове и където е необходимо на договорна основа като тази на териториалните пактове, предложени от КР, възможности за определяне на общи цели и рамкови условия за бъдещото използване на структурните фондове, които са в значителна степен обвързващи за всички участници и по този начин биха могли да допринесат за определянето на макроикономическите условия;

Приносът на политиката на сближаване за прилагане на трите приоритета: интелигентен, приобщаващ и устойчив растеж

23. приветства принципната насоченост на стратегията „Европа 2020“ към устойчив растеж, иновации и заетост и подкрепя засиленото включване на социалното и екологичното измерение;

24. вижда в това израз на цялостно разбиране, според което конкурентоспособността трябва да се основава на устойчивост и засилено социално и териториално сближаване;

25. отбелязва, че още в миналото политиката на сближаване е допринесла значително за засилване на интелигентния, приобщаващ и устойчив растеж в Европейския съюз, като играе централна роля и понастоящем в стратегията „Европа 2020“;

Приносът на политиката на сближаване към изпълнението на целите

26. подчертава, че инструментите на политиката на сближаване – в рамките на определените в Договора цели на политиката на сближаване – могат да дадат важен принос за постигане на целите на стратегията „Европа 2020“. При това е задължително да се следи за запазване на баланса между традиционните задачи на тази политика (които продължават да бъдат актуални) и новите стратегически предизвикателства, общи за целия ЕС. Този баланс може да се постигне например посредством запазването на специфичния статут на регионите по цел „Сближаване“;

27. посочва, че особено на фона на все по-ограничените финансови средства, целите на бъдещата стратегия „Европа 2020“ не са ориентирани най-вече към количественото усвояване на бюджетни средства, и счита, че успешното прилагане на стратегията „Европа 2020“ ще зависи в значителна степен от вида и качеството на използваните инструменти и доколко те са лесни за използване; във връзка с това заявява, че е от основно значение да се полагат усилия за максимално интегриране на всички настоящи финансови инструменти на ЕС. Това се отнася по-специално за онези от тях, които на практика служат за финансиране на инициативи с подобен характер (например ЕФРР и ЕЗФРСР за аспекта, свързан с развитието на селските райони);

28. вижда необходимост от по-нататъшното разработване на иновационни инструменти за финансиране в рамките на политиката на сближаване като например револвиращ фонд, за да може по-този начин също да се подобри допълнително „ефектът на лоста“ на политиката на сближаване по отношение на изпълнението на целите на стратегията „Европа 2020“;

29. посочва във връзка с *целта в областта на заетостта* (повишаване до 75 % на равнището на заетост на възрастната група 20-64 години в Европейския съюз) факта, че в рамките на текущите програми по структурните фондове се предоставят около 14 милиарда евро за укрепване на капацитета на предприятията и работниците да прогнозират и управляват промените. Около 9,4 милиарда евро от тази сума са предвидени за подпомагане на предприятията при въвеждането на ефективни мерки за развитие на персонала;

30. подчертава във връзка с това необходимостта от засилване на сътрудничеството между фондовете с териториално измерение и по-конкретно между Европейския социален фонд и Европейския фонд за регионално развитие, за да се създадат нови възможности за заетост и съответно да се засили пригодността за заетост чрез мерки за образование и обучение;

31. поради това подкрепя предложението за създаване на обща европейска стратегическа рамка, която да включва Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд, Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) и Финансовия инструмент за ориентирани на рибарството (ФИОР); ето защо призовава Европейската комисия да гарантира това сътрудничество между ЕФРР и ЕСФ и през следващия финансов период чрез общ рамков регламент за политиката на сближаване;

32. подчертава по отношение на *целта в областта на научните изследвания* (увеличаване на разходите за НИРД в Европейския съюз до 3 % от БВП) факта, че по данни на Комисията в текущия финансов период 86 милиарда евро или 25 % от средствата за сближаване се усвояват за НИРД и иновации, които по този начин биват насочвани към създаването и изграждането на изследователска среда в европейските региони;

33. посочва, че по начина, по който се тълкува в рамките на политиката на сближаване, една политика на подпомагане, насочена към регионалните и местните власти, може в допълнение към насърчаването на отлични резултати на равнище ЕС да гарантира, че една европейска политика в областта на научните изследвания и иновациите ще разпростре необходимото си широко въздействие, за да доведе до успех стратегията „Европа 2020“;

34. смята, че по отношение на *целта в областта на климата и енергетиката* (намаление на емисиите на парникови газове с 20 %, увеличаване на дела на възобновяемите енергийни източници с 20 % и подобряване на енергийната ефективност с 20 %) подобряването на качеството на околната среда в програмите по структурните фондове във всички държави-членки трябва да продължи да бъде приоритет и констатира, че през текущия финансов период се използва около една трета от общите средства за политиката на сближаване (105 милиарда евро); освен това обръща внимание върху съображението, че създаването на нови финансови инструменти в областта на политиката по отношение на климата на международно равнище не трябва да води до оряване на средствата за политиката на сближаване; същевременно възобновява настояването си, че резултатите от инвестициите не бива да водят до допълнителни емисии на парникови газове;

35. отбелязва, че от тези средства с около 48 милиарда евро се подпомагат мерки в различни области, свързани с предизвикателството на изменението на климата, като мерките за смекчаването му и адаптирането към него. Тук се включват също инвестиции като насърчаване на ефективни и възобновяеми енергийни източници (9 милиарда евро), както и непреки мерки като устойчиви проекти за градски транспорт (6,2 милиарда евро);

36. посочва във връзка с *целта в областта на образованието* (намаление на дела на преждевременно напусналите училище и увеличаване на дела на населението на възраст 30-34 години със завършено висше образование или съответно ниво на квалификация до 40 %), че политиката на сближаване допринася значително чрез множество оперативни програми още през текущия финансов период за намаляване на дела на преждевременно напусналите училище. При това следва да се имат предвид особено предизвикателства, свързани с достъпността и запазването на учебните заведения в териториите с много ниска гъстота на населението;

37. подчертава обаче също, че правомощията на Съюза в тази област са ограничени и че държавите-членки трябва да гарантират на местните и регионалните власти достатъчно финансиране и правомощия за вземане на решения и да определят националните си цели в съответствие със своята изходна позиция и националните си особености, при зачитане на тези основни цели;

38. във връзка с *целта по отношение на бедността* (намаление на броя на хората, живеещи в бедност или застрашени от изпадане в бедност в Европейския съюз с 20 млн. души) смята, че политиката на сближаване в рамките на нейната насоченост към растеж и заетост може – по-специално чрез насърчаването на местни и регионални проекти за включване и заетост – да допринесе за борбата с бедността в Европейския съюз; в рамките на новите програми се предоставят около 19 милиарда евро за премахване на пречките пред заетостта, особено по отношение на жените, младите хора, възрастните хора или по-ниско квалифицираните работници;

39. посочва, че по данни на Европейската комисия текущите програми по ЕСФ за 2007 и 2008 г. вече са обхванали шест милиона души, от които 52 % жени. Целта на около една трета от мерките е подкрепа за работниците. Допълнителните мерки бяха насочени към безработните (33 % от бенефициерите, от които 7 % трайно безработни), както и особено застрашени групи като мигрантите и малцинствата (13 %);

40. констатира във връзка с това, че в съответствие с член 153 от ДФЕС Европейският съюз само подкрепя и допълва дейността на държавите-членки в тази област;

41. подчертава необходимостта да се позволи използването на структурните фондове за преодоляване на неравенствата в здравеопазването;

Приносът на политиката на сближаване към изпълнението на водещите инициативи

42. отбелязва, че предвидените в рамките на стратегията „Европа 2020“ водещи инициативи преследват като цяло тематични и съответно секторни цели, но обхващат и значителни области от политиката на сближаване;

43. отбелязва факта, че Комисията вече е посочила приноса на структурните фондове за прилагане на повечето водещи инициативи и разглежда политиката на сближаване и структурните фондове като важни катализатори за интелигентния, приобщаващ и устойчив растеж в държавите-членки и региони на ЕС;

44. посочва необходимостта от съгласуване на определените в рамките на водещите инициативи на стратегия „Европа 2020“ мерки с вече съществуващите процеси и мерки, за да се запази яснотата и да се избегне дублиране на процесите и задълженията за отчет;

45. призовава Европейската комисия в рамките на по-нататъшното развитие на водещите инициативи да следва интегриран подход между различните европейски инструменти за подпомагане и да гарантира, че във връзка с това се зачита и, където е възможно и необходимо, се доразвива децентрализираният подход на политиката на сближаване;

46. потвърждава искането си, изразено още в становището си относно бъдещето на политиката на сближаване, предложените водещи инициативи да не водят до ограничаване на европейската политика на сближаване. Структурните фондове трябва да запазят способността си за интегрирано решаване на проблемите на регионално равнище и не бива да се ограничават само до изпълнението на изисквания в отделните сектори;

47. отбелязва по отношение на водещата инициатива в областта на „Програмата относно цифровите технологии“, че особено във връзка с цялостния достъп до широколентовите мрежи в селските райони или при разработването на нови услуги за справяне с демографските промени съществува тясна връзка между Програмата относно цифровите технологии и прилагането на политиката на сближаване;

48. вижда във връзка с водещата инициатива „Съюз за иновации“ възможност за установяване на по-добро разделение

на труда и на задачите между насоченото към постигане на отлични резултати стимулиране на фундаменталните изследвания и свързаните с тях научни изследвания на европейско равнище и насърчаването на иновациите на децентрализирано равнище, за да се разгърне по този начин необходимото широко въздействие;

49. препраща във връзка с това към мерките на политиката на сближаване, предназначени за изграждане на регионалните системи за иновации и на инструменти за териториално сътрудничество, към предоставянето на рисков капитал и към мерките за по-бързо въвеждане на иновационни продукти и за свързване в мрежа на съответните участници от икономическите и научните среди и администрацията;

50. призовава за засилване на допълващото разпределение на ролята между инструментите на ЕС с оглед на децентрализираните мерки за насърчаване на иновациите, доколкото стимулирането на иновациите вече е централен елемент на програмите по структурните фондове на ЕС;

51. приветства във връзка с водещата инициатива „Европа за ефективно използване на ресурсите“ целта за отделяне в бъдеще на потреблението на ресурси от растежа и посочва, че особено по отношение на санирането за подобряване на енергийната ефективност, алтернативните енергийни източници, насърчаването на рециклирането и разработването на устойчиви транспортни концепции би било подходящо да се възприеме децентрализиран подход към политиките за действие с най-значимо участие на структурните фондове, което би направило тази инициатива по-ефикасна;

52. посочва, че във връзка с разнообразните единични мерки в тази област трябва да се разграничават внимателно правомощията на Европейския съюз и държавите-членки, както и да се спазва принципът на субсидиарност. Освен това трябва да се обръща по-голямо внимание на ефективността на различните предприети мерки;

53. подчертава във връзка с водещата инициатива „Индустиална политика за ерата на глобализацията“, че политиката на сближаване допринася значително за укрепване на конкурентоспособността чрез разработване на потенциала за индустриално развитие, особено в по-слабо развитите региони, насърчаване на инициативите за създаване на кластери, подпомагане на МСП, изграждане на свързана с предприятията инфраструктура и подкрепа при диверсификацията на индустриални центрове;

54. приветства във връзка с водещата инициатива „Програма за нови умения и работни места“ стремежа на Комисията за подкрепа на младото поколение в сферата на обучението и заетостта и препоръчва насърчаването на мобилността на студентите и стажантите, както и мерките за подпомагане на интеграцията на младите хора на пазара на труда;

55. посочва значителните припокривания с областите на дейност на Европейския социален фонд и подкрепя усилията за по-тясно свързване на тези цели със съответните европейски инструменти за финансиране;

Системата за управление на политиката на сближаване може да допринесе значително за успешното прилагане на стратегията „Европа 2020“

56. отбелязва, че през последните години успешно развитата многостепенна система на структурната политика може да даде съществен принос за успешното прилагане на стратегията „Европа 2020“, като бъдат включени в значителна степен местните и регионалните участници и се отчетат местните условия;

57. подчертава, че поради това трябва да бъдат запазени и съответно доразвити следните елементи на политиката на сближаване:

- многогодишно планиране,
- споделено управление на средствата и съфинансиране,
- всеобхватно прилагане на структурната политика във всички региони на Европейския съюз,
- планиране и оценка на програмите въз основа на показатели, допълващи БВП, с включване на местните и регионалните власти,
- прилагане на децентрализирано равнище,
- включване на местните участници в съответствие с принципа на партньорство на структурните фондове,
- гъвкаво прилагане на общите европейски приоритети в регионите,
- териториално сътрудничество;

58. намира потвърждение на своята позиция, че досегашната насоченост на политиката на сближаване към растеж и заетост е ход в правилната посока и поради това не вижда нужда от въвеждане на още по-строги от сегашните условия за отпускане на средства за структурните фондове. При това съобразените с местните и регионалните условия стратегии, които отчетат различните потребности от развитие, трябва и занапред да представляват основата на политиката на сближаване;

59. призовава европейските институции по отношение на бързото прилагане на стратегията „Европа 2020“ и нейната връзка с политиката на сближаване да гарантират възможности за демократично и подходящо участие на компетентните служби, като например се предостави достатъчно време за консултации и изграждане на мнение на всички равнища и процесите на вземане на решения продължат да бъдат прозрачни и разбираеми;

Ролята на местните и регионалните власти във връзка с прилагането на стратегията „Европа 2020“

60. отбелязва, че залегналото в договора териториално сближаване би трябвало да бъде водещ принцип както за осъществяването на стратегията „Европа 2020“, така и за други политики на ЕС. Принципът на многостепенното управление трябва да бъде вземан предвид във всички фази на осъществяване на стратегията;

61. вижда обаче и нужда от укрепване при необходимост на административния капацитет на местните и регионалните власти, за да могат те да играят важната си роля в рамките на стратегията „Европа 2020“;

62. ето защо призовава европейските институции и държавите-членки в рамките на *Териториален пакт на регионалните и местните власти* да определят своето участие в осъществяването на стратегията „Европа 2020“ и в него да опишат също ролята на водещите инициативи на местно равнище; препоръка за териториални пактове би дала възможност на равнището на държави-членки за структурирано участие на местните и регионалните власти според съответните им компетенции и при спазване на принципа на субсидиарност;

63. предлага европейската политика на сближаване да се използва като основен инструмент за участието на местните и регионалните власти в прилагането на стратегията „Европа 2020“ в контекста на този териториален пакт. Във всички области на политиката на сближаване на ЕС следва да стане възможно мобилизирането на съответните местни участници чрез „териториални пактове“ с цел изпълнение на приоритетите и основните цели на стратегията „Европа 2020“;

64. с оглед на това се обявява за това в рамките на целите на политиката на сближаване да бъдат предвидени допълнителни разпоредби, които да позволят на местните и регионалните власти в рамките на техните оперативни програми да допринесат активно за изпълнение на приоритетите, свързани с растежа и постигане на основните цели на стратегията „Европа 2020“;

65. предлага в рамките на целта за „европейско териториално сътрудничество“ да се организира обменът на опит и изграждането на мрежи между местните и регионалните власти с оглед на изпълнение на приоритетите и постигане на основните цели на стратегията „Европа 2020“ и във връзка с това евентуално да се използва инструмента на Европейската група за териториално сътрудничество (ЕГТС). Сферата на дейност на международното сътрудничество би могла да включва допълнителни акценти, свързани с участието на местните и регионалните власти при прилагането на водещите инициативи на Европейската комисия;

66. предлага докладите до Европейската комисия относно осъществяването на интервенциите на европейските фондове да се използват за обобщаване на резултатите от усилията на местните и регионалните власти за прилагане на стратегията „Европа 2020“. По този начин биха били избегнати нови бюрократични структури и задължения за докладване. Не са необходими нито нови институции, нито допълнителни средства;

67. призовава Европейската комисия да информира редовно Европейския парламент и Комитета на регионите въз основа на посочените по-горе доклади относно осъществяването на териториалните пактове във връзка със стратегията „Европа 2020“ в рамките на политиката на сближаване на ЕС и да обсъди стратегическото адаптиране;

68. призовава Европейската комисия в рамките на Петия доклад за икономическото и социалното сближаване да представи своите идеи за бъдещите връзки между политиката на сближаване и прилагането на стратегията „Европа 2020“;

69. смята, че Петият доклад за сближаването, който ще бъде публикуван в началото на ноември 2010 г., следва да постави началото на дискусия в целия ЕС с участие на местните и регионалните власти относно бъдещите насоки на политиката на сближаване в светлината на стратегията „Европа 2020“, с оглед на това да може след фазата на консултации и сътрудничество да ги приеме навреме преди началото на новия финансов период;

70. вижда освен това необходимост от по-структурирано включване на Комитета на регионите в по-нататъшното прилагане на стратегията „Европа 2020“ и предлага във връзка с това в годишния доклад на Комисията за пролетната среща на върха да се предвиди специална глава, посветена на включването на местните и регионалните власти в стратегията;

71. подчертава експертния опит по териториални въпроси, който платформата за наблюдение на стратегията „Европа 2020“ осигурява за анализа на прилагането на стратегията и за работата на Комитета на регионите;

поради това стига до следните заключения:

72. политиката на сближаване трябва и напред да бъде насочена към целите на залегналото в Договора за ЕС икономическо, социално и териториално сближаване, по-конкретно посредством намаляването на неравенството между нивата на развитие на различните региони и изостаналостта на най-необлагодетелстваните региони;

73. при това условие политиката на сближаване ще допринесе активно за прилагането на целите на стратегията „Европа 2020“;

74. това обаче може да се стане само ако политиката на сближаване бъде насочена и в бъдеще към всички региони на Европейския съюз;

75. единствено посредством хоризонтален подход на политиката на сближаване може да се гарантира, че всички региони в Европейския съюз ще имат възможност да се включат активно в прилагането на стратегията „Европа 2020“;

76. това може да се стане чрез *Териториален пакт с регионалните и местните власти*, в който на равнището на европейските институции да се определи участието на местните и регионалните власти в осъществяването на стратегията „Европа 2020“ и да се отпрати препоръка за териториални пактове, които на равнището на държавите-членки биха дали възможност за структурирано участие на местните и регионалните власти според съответните им компетенции;

77. акцентът на насърчаването на политиката на сближаване трябва да продължи да се поставя върху най-слабо развитите и най-проблемни региони, а за регионите, които вече не отговарят на условията за максимално финансиране след 2013 г. (включително и регионите, засегнати от т.нар. „статистически ефект“), с оглед на продължаващите проблеми трябва да се намерят подходящи и справедливи преходни разпоредби, за да се гарантира запазване на постигнатото с цел осигуряване на устойчивост за регионите, които няма да получават финансиране;

78. едновременно с това трябва да продължат да бъдат финансирани и регионите, които вече дават важен принос за конкурентоспособността на ЕС. Освен това и в икономически по-силно развитите региони съществуват по-слабо развити райони, които също се нуждаят от подпомагане;

79. териториалното сътрудничество може да допринесе значително в рамките на трансграничното, транснационалното и междурегионалното сътрудничество за прилагането на стратегията „Европа 2020“;

80. Европейският социален фонд трябва и в бъдеще да остане в рамките на политиката на сближаване, като това се гарантира чрез общ рамков регламент;

81. Комитетът на регионите трябва да бъде включен по структуриран начин – включително и чрез използването на резултатите от платформата за наблюдение „Европа 2020“ – в по-нататъшното прилагане на стратегията „Европа 2020“. Наред с това в годишния доклад на Комисията за пролетната среща на върха следва да се предвиди *специална глава, посветена на включването на местните и регионалните власти* в прилагането на стратегията;

82. местните и регионалните власти в Европейския съюз са готови да дадат своя принос за успеха на стратегията „Европа 2020“ в рамките на прилагането на бъдещата политика на сближаване в Европа.

Брюксел, 5 октомври 2010 г.

Председател
на Комитета на регионите
Mercedes BRESSO